

ಹೋಳೆಯಲ್ಲಿದೆಯೇ, ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಯಾವ ಪದ ಉದುರಲಿದೆಯೇ ಇದು ಮಾತ್ರ ಈಗ ಸ್ವತಃ ರುದ್ರಣ್ಣನವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ! ಅವರು ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿತಿದ್ವಿಕ್ಕೋಣ ಏನೋ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಮುದುಕರು ಸೋತ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪಾಳಿ ಹೋಡೆಯಲ್ಲಿದರು... ಈ ಸೋತ ಕೈಗಳ ಚಪ್ಪಾಳಿ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಿರಬಹುದು ಎಂಬುದು ರುದ್ರಣ್ಣನವರಿಗೆ ಹೋಳೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಗಲಿಗಿಲಿಗಾಂಡು ಗಪ್ಪಾ ಚಪ್ಪಾಗಿ, ಕಣ್ಣ ಚೂಪಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಎದುರಿಗೆ ಕೂತಿದ್ದ ಮುದುಕರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿರು. ಚಪ್ಪಾಳಿ ಹೋಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮುದುಕರ ಮುಖಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣಳತೆಯಿಂದ ದೂರ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಕೊಡಿತು... ಕಾಲು ನಡುಗಿದಂತಾಗಿ ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ಯಾವುದೇ ಜಾವದಲ್ಲಿ ವಚ್ಚೆರವಾದಾಗ ತಾನು ಎಲ್ಲಿರುವೆ ಎಂಬುದು ರುದ್ರಣ್ಣನವರಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಹೋಳೆಯಲ್ಲ. ಆ ಗೊಂದಲದ ನಡುವೆಯೂ ‘ಆಹಾ! ತಾನು ಬದುಕಿ ಬಂದಿದ್ದನೇ! ಆ ತೀಗೇಡಿ ಪ್ರಭುದೇವಸ್ಥಾಮಿಯ ಕಾರಣಕ್ಕ ಫೇಲಾಗಿ ಹೋಯ್ಯು!’ ಎಂದು ನೇಮ್ಮಿದಿಯ ನಗೆ ನಷ್ಟರು. ಮರುಕ್ಕಣಕ್ಕೇ ದಣೆವಿನಿಂದ ಅವರ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿದರೂ, ಉಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಇನ್ನೂ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಟಾಗೆಟ್ ಮುಟ್ಟಿರಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನೇಪಕಾ ಬಲವಯದಿಂದ ಕಣ್ಣಗಲ್ಲಿ ಆಗಲಿಸಿ ಮೇಲೆ ನೋಡಲ್ಪಡಿಸಿದರು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕಂಡಿದ್ದ ಆ ವಿಭೂತಿ ಹಕ್ಕ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ಎಂದು ಏಕಾವಿಕ ಪುಳಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಆ ವಿಭೂತಿ ಮಹಿಳೆಯ ಹಕ್ಕ ಪ್ರಭುದೇವಸ್ಥಾಮಿಗಳ ದಟ್ಟ ವಿಭೂತಿಯ ಕರಿ ಹಕ್ಕೆಯಾಗಿ ಬದಲಾಗಲಿಕೊಡಿದಂತೆ ಕಾಣಿಕೊಡಿತು. ಕೆಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಇಂಥ ಕಗ್ಗಳನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು, ಇವನ್ನೇಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹುದುಗರ ತಲೆಗೂ ತುಂಬುತ್ತಾ ಅವರಿಗೂ ದಿಗಿಲಿಡುತ್ತಾ ಖಾತಿ ಗಳಿಂದ ರುದ್ರಣ್ಣನವರಿಗೆ ‘ಅಯ್ಯಿಯ್ಯಾಪ್ಪ! ಪ್ರಭುದೇವಸ್ಥಾಮಿಯೇ ಬೆಳಗ್ಗೆ ವಿಭೂತಿ ಮಹಿಳೆಯ ವೇವದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಬಹುದು!’ ಎಂದು ನಿಜಕ್ಕೂ ದಿಗಿಲಾಗಿ ಮೈ ಅದುರೆತ್ತಾಗಿತು. ನೋಡನೋಡುತ್ತೋ ಆ ವಿಭೂತಿ ಮಹಿಳೆಯ ಹಕ್ಕ ಪ್ರಭುದೇವಸ್ಥಾಮಿಗಳ ಹಕ್ಕೆಯಾಗಿಯೇಬಿಟ್ಟಿತು... ರುದ್ರಣ್ಣನವರ ತಲೆ ಕೆಕ್ಕಿತ್ತಾಗಿ ಇದೆಲ್ಲ ಕನಸೋ, ಬ್ರಹ್ಮಯೋ, ನಿಜವೋ ಒಂದೂ ಗೋತ್ತಾಗದೆ, ತಾನು ಕಣ್ಣ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ ಮಂಕಾದರು; ಸರಕ್ಕನೇ ಅವರ ಕಣ್ಣದುರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಟಾಗೆಟ್ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು. ಈ ಟಾಗೆಟ್ ಮಾತ್ರವೇ ಇನ್ನಷ್ಟು ವರ್ವರಿಗಳ ಕಾಲ ತನ್ನ ಬೆವವನ್ನು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿದು ನಿಶ್ಚಯವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಅದು ಅವರ ಕಣ್ಣದುರು ಕಣ್ಣಯಲ್ಲಿದರು.

ಅಂದರೆ... ಈ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಟಾಗೆಟ್ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣದುರು ಇರುವ ತನಕ ಯಾವ ಪ್ರಭುದೇವಸ್ಥಾಮಿಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾ ತಮ್ಮದುರು ಏನನ್ನೂ ಕಿಸಿಯಲಾರದು ಎನ್ನುವುದು ರುದ್ರಣ್ಣನವರಿಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಗಿಕೊಡಿತು; ಗೆಲುವಿನ ಸಂಘರ್ಷ ಒಳಗೊಳ್ಳಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಕೊಡಿತು. ಇದು ವರ್ವದ ಹುದುಗನಾಗಿದ್ದಾಗಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಪೂರ್ವಿ, ಖತ್ತಿಗಳ ಗೊಡ್ಡೆ ಲೋಕ ಬಿಟ್ಟು ಈಗಿಂದಿಗೆ ಹೋರ ಬರಲೇಬೇಕು; ಅವು ಕೆಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಸಿದಿಸಿ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ ದೇವರು ದೇಯ್ಯಾಗಳ ಕಗ್ಗಳು, ಹಳ್ಳಿ ಕರ್ತೆಗಳು, ನೀತಿ ಕರ್ತೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಮನಿಷಿನ ಮೇಲೆ ಕವಿಸಿದ್ದ ಮಂಕು ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನೇಲ್ಲ ಕೊಡವಿಕೊಂಡು ಮೇಲೆಳಬೇಕು... ಅಂದರೆ ತಾನಿನ್ನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಹೋಸ ಮನುಷ್ಯನಾಗಬೇಕೆಂದು ರುದ್ರಣ್ಣ ಚಡವಡಿಸಿತ್ತಾಗಿದರು. ಆ ಪ್ರಭುದೇವಸ್ಥಾಮಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಮುಂದೆ ಎಂದಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿರೆ, ಇನ್ನು ಹಿಂದಿನಂತೆ ನಿನ್ನ ಕಗ್ಗಗಳನ್ನು, ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಮನ್ಯವಾಗಿ ನಂಬುವಿದಲ್ಲವೆಂದೂ, ನಾನೀಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದನೆಂದೂ ಮುಖ್ಯ ಹೋಡೆಂತೆ